

כה לְפָה פְּנֵיכָה תִּסְתַּחַב עֲנֵינוּ וְלֹחֶצֶנוּ: כו פִּי שְׁחָה לְעַפֵּר נְפֵשֵׁנוּ רְבָקָה
לְאָרֶץ בְּטַנְנוּ: כו קוֹמָה עֹורָתָה לָנוּ וְפָדָנוּ לְמַעַן חִסְדָּה:

--- זוהר תהילים ---

כִּסְוָתָא, אַתְּחֹזֵי כִּמְאֵן דָּאַתָּעֶר מְשֻׁנְתִּיה,
וְאַתְּפַקְּחַנְךָ עַינְיוֹ, וְחַמְאֵן לְעַינְנָא פְּקִיחָא,
וְאַתְּסַחֵן בְּחַדְךָ חֻווָּא דְעַינְנָא טָבָא, הָדָא
הוּא דְכַתִּיב, (שיר השירים ח) רַוחַצּוֹת בְּחֶלֶב.
מַאי בְּחֶלֶב. בְּחֻווָּא דְלָעִילָא קְרָמָה (נ"א)
בְּחוֹרוֹא קְרָמָה דְעַינָא טָבָא). וּבְהָהִיא שְׁעַתָּא
אַשְׁתַּחַח אֲשֶׁגְחֹותָא דְרַחְמָמִי. (ס"א וּבֵין כֵּךְ
צְלוֹתָא דִישְׂרָאֵל סְלָקָא בְּגִין דִיפְקָח עַינְיוֹ, וַיַּתְּסַחֵן
בְּהָהִיא חֻווָּא) וְעַל דָא צָלִי דָזֶן, (תְּהִלִּים מד)
עוֹרָה לְפָה תִּשְׁזַן יְיָ הַקִּיצָה. דִיפְקָח עַינְיוֹ,

דְכְפִין לוֹן.

מה א למנצח על שׁוֹשָׁנִים לְבַנֵּי קֶרֶחֶת מְשֻׁבֵּיל שִׁיר יָדִידות: כִּרְחֵשׁ לְבַיִּדְכָּר

---♦--- ♦ **שימוש תהילים** ♦ ---

מי שיש לו אשה רעה

למנצח על שושנים... רחש לבוי וגוי (מה א): [שיםוosh תהילים פרק מה]. למי שיש לו אשה רעה אכזר אותו על שכון זית ומשח גוף.

---♦--- ♦ **זוהר תהילים** ♦ ---

רחש לבוי דבר טוב

שיר השירים - שיר כפול

רחש לבוי דבר טוב וגוי (מה, ב): [זוהר חדש פ' חקת (דף טג)] רחש לבוי – זו החיה שרווחשת בלילה, שנקראת לבוי. דבר טוב – שעולה ברכזונה שהמלך יתמחבר עמה, שנקרआ טוב. דבר אחר, משום שלא נתנה לו רשות לגלות, אמר רחש, משום שמרחישה לו את הדבר זהה בלבו, ואפליו בשפטותיו לא נתנה לו רשות לרחש, אלא בלבו. דבר אחר, מה הטעם רחש לבוי? משום שדברו בלא קול לא יכול לדבר, והלבוי הזה שנקרआ דבר, עד כאן לא בשלמה, עד שבא שלמה המלך ובנה לה בית, והלבנה גשלמה בגדל יתר על הכל, משום שהתחבר עמה הקול. ובאותה שעה נבנה רשות לדבר, שהרי גשלמה בkol. וישבה בשלמות עם המלך, משום שהוציאאה בן חכם לעולם, והתקינה בית מלך. אז המלך שם מדורו עמה, והתחילה לדבר, ואמרה ישקני מנשיקות פיהן.

אבל בעתימי דוד, עד אז לא ישבה בשלמות. משום לכך רחש לבוי ודיאי התקבר הtoutob היזוא. בעת טוב, ולא טובים. כיון שהתחבר עמה קול, אז ודיאי טובים בכל. האזכיר נקרआ טוב, שפטות (ישעה א)

למנצח על שושנים לְבַנֵּי קֶרֶחֶת מְשֻׁבֵּיל שִׁיר יָדִידות (מה, א): [זוהר חדש פ' חקת (דף טג)] בא וראה, דוד רמז לו את התשבחת הזן של שיר השירים קדרש קדרשים על יד בני קרת, אלא שלא הגיע הזמן שנאמר. משום לכך כתוב (תהלים מה) למנצח שושנים לְבַנֵּי קֶרֶחֶת מְשֻׁבֵּיל שיר ידידות. על שושנים – אלו נשיקות פיהן, שנקראות שפטותיו שושנים. דבר אחר, שושנים אלו שש שבים שהתחברו בשושנה האדרמה זו, שהיא השביעית של הכל. משפט – זה שפע של העתיק הקדוש שמופיע להם בשעה זו, שיטים ייחד ולא נפרדים, משום אותם נשיקות בركחות הרות, ולא נפרדים. שיר ידידות – רמז לשירה זו, שנקראת שיר כפול. כאן שיר השירים, וכןן שיר ידידות, והכל אחד. הקדוש ברוך הוא וכנסת ישראל נקרים דודים. זהו שפטותם (שיר ה) שתו ושרבו דודים. משום לכך שיר ידידות, שהם דודים. וזה משבח את זה, וזה משבח את זה. וכך ששם בנסת ישראל התחילה התשבחת, שכך ראוי, שפטות ישקני, אף כאן היא התחילה לשבח את המלך.